

Copyright © Editura Iona 2022

Toate drepturile rezervate.

Orice reproducere a acestei lucrări, parțială sau integrală,
prin orice mijloace, nu poate fi realizată
decât cu acordul explicit al Editurii Iona.

Autor: Cătălin Grigore

Ilustrator: Adela Maria Calistru

Redactor: Cristina-Alina Carp

Layout și DTP: Alexandra Grigore

EDITURA IONA

București, România

Tel. 0724490846

E-mail: edituraiona@gmail.com

Comenzi online: www.edituraiona.ro

Descrierea CIP este disponibilă la
Biblioteca Națională a României.

SFÂNTUL MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR

povestită de Cătălin Grigore
cu ilustrații de Adela Maria Calistru

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie s-a născut în anul 270 în Salonic, Grecia, care pe atunci făcea parte din Imperiul Roman, condus de împăratul păgân Dioclețian. Acesta se închina la statuile zeilor și dăduse poruncă armatei să fie întemnițat, chinuit și chiar omorât oricine credea în Dumnezeu cel adevărat, Iisus Hristos. Dar, spre marea uimire a împăratului, nenumărați creștini își trăiau credința în ascuns, iar alții chiar se predau soldaților. Fiind întăriți de puterea harului, își mărturiseau credința și răbdau chinuri pentru dragostea lui Hristos ca să primească moarte de mucenici și să trăiască veșnic în ceruri alături de El. Inspirați de jertfa mucenicilor, mulți păgâni doreau să fie botezați și deveneau creștini, iar credincioșii sporeau și mai mult în credință, în virtuți și în fapte bune.

Dimitrie s-a născut după ani de răbdare și de rugăciuni înălțate de părinții lui. Aceștia erau creștini în ascuns și atât de milostivi, încât adeseori le dăruiau din averea lor săracilor din împrejurimi. Tatăl lui Dimitrie era chiar guvernatorul Saloncului și, la nașterea lui, a organizat un mare ospăț în cetate, la care a invitat și mulți sărmani să se bucure împreună cu el. Însă, adevărata lui bucurie era să-I mulțumească lui Dumnezeu prin rugăciuni, în taina inimii lui, pentru că îl binecuvântase cu fiul mult așteptat.

Pe când Dimitrie era copil, părinții i-au arătat două icoane din paralisul aflat în subsolul casei, una cu Mântuitorul Iisus Hristos și cealaltă cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Maica Sa, la care se rugau împreună și pe care le tămăiau adeseori. Apoi, au început să-l învețe cu răbdare, în fiecare zi, care este deosebirea dintre Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului, singurul Care poate să dăruiască credincioșilor fericirea veșnică, și zeei fără viață ai păgânilor.

Din ziua în care l-au botezat pe Dimitrie, harul Duhului Sfânt l-a întărit tot mai mult în credință, făcându-l blând, curajos, înțelept și ascultător. Pe când era doar un copil de zece ani, locuitorii Saloncului îi vorbeau ca unui adult și îl cinsteau atât pentru noblețea sa sufletească, moștenită de la părinții lui, cât și pentru virtuțile și curăția lui.

